

מסורת הש"ס

(א) לקמן נב' (ב) גיל חמש
(ג) ר"ה כנ' (ד) תוספ' סיג'
(ה) ירמ' (ו) תוספתא שם
(ז) ב"ק פג' (ח) גניא ח'
מלכות וק' חמס'
(ט) גירסת השלמות מי
שמן בדרך פשט וזר הוא
שמן (י) ג' גירסת
שמן וז' ג' ג' ג' ג' ג'
השלמות משה בנל' ח'
חמס אחר י' ר' עקיבא חס'
ירמ' (י) (י) שנת כט'
ש"נ (י) גירסת וז' ח'
ש' חס' (ל) ג' ג' ג'
הש' (מ) ולעיל מד' ד' ח'
י' ש"ח (נ) כנ"ל שח'
יז' ג' חס' ירמ',
(ס) חמור טו'.

תורה אור השלם

1. ויגדו לדוד לאמר
הנה פלשתים נלחמים
בקעילה והמה שסים
את הערנות:

שמואל א כג א
2. וישאל דוד בן יואב
האלך והכיתי בפלשתים
האלה ויאמר יי אל דוד
לך והכית בפלשתים
והושעת את קעילה:
שמואל א כג ב

מוסף רש"י

ומן הגדר. שהוא גדל
פמאם ושוקף את בני
העיר ואת הילדים (ד"ה)
בגלל כו' והרגומא
הנרדעא. בגלל שם
המדנה ועיר אחת שנה
נקראת הנרדעא ואחיה
העיר נקראה למפר ב"ק
משם ראיה.
כתמים (מכנה כח) שאם
בירר לו. שמים לכאן
ושמים לכאן, וכן אם נזר
לרענן לרוע אחת (לקמן)
(ח.)

רבינו חננאל

והתכן ר' אלעזר אומר
שחים יכנסו, והנה זו
עשיית קצת, וקצת לחתום
אמר מבשרו יטע שבה
[בארץ] מיתות, מאי לא
אלעזר לשפוע דאמר
מי ישיש לו יד ידע
שחשיבה ש' לו ר' אומר
אמר סאפען, והי' ר'
אבות חיובי ור' רבנן
סאמן מילען בחתומה
הנה, ל' פס' ר' שחים
יכנס איל' ומדר' אלעזר
מחובל איל' דרבה. איל'
רשעאע לו מיה ר' דמר
דרבה דאמר דע כאן
פליגי רבנן, ור' דר'
אלעזר דאמר מי שרא'
לח' לחתום [אמר]
אח' לא יכנס אל' דרבר
הרשע, לח' דרבר מצוה
מורו לח', ומכ' דרבר
מצוה אח', וקנני מי
אמר [אמר] ר' שחים
אמר [אמר] ר' יכנס, אל'
דרבה [אמר] ר' ברשת.
מי ברשת ביד, מחני'
ל' ורשעאע לחול חורין
למקטען, קומוסא חורין

א) דברי רבינו אלן כמו שהם
לפנינו הם משוללי הכנה
ונראה דל"ל מי שלא ברשות
ואמרו לו כי ופי' ברשות צ"ד
כ"ל

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

מה.

וְיִשְׂרָאֵל יֹאמַר אֲנִי חָסֵד וּבְרָחֻם
וְעֶזְרָתִי וְקִפְיוֹתִי מֵעַתָּה
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח

וְיִשְׂרָאֵל יֹאמַר אֲנִי חָסֵד וּבְרָחֻם
וְעֶזְרָתִי וְקִפְיוֹתִי מֵעַתָּה

וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח
וְכִי תִשְׁכַּח עַמּוּךְ כִּי תִשְׁכַּח

א' מצלח אי לא מצלח. וואס איז
היכא דריש ר' דוסא? דמחלין
עניו השבת דלמא חול היה אי שמוס
דמספקא ליה דכתיב וישאל דוד
מסקין? אי מלחא? אי לא מלחא? ויש
לומר דמוכחא מילתא מדקאמר נלחמים
בקעילה דקרי ליה מלחמה ומסר
דוד נפשיה עליה אפי"ם שלא כזו
אלא על עסקי חנו וקם שמע מינה
דמחלין עליה נמי איהו?
לזהו ע"כ

באה לילד יוהבא להציל מן
כאנשי העיר ויש להן אלפים
להציל חוזרין למקומן אפילו
בכלי זיין למקומן כרתניא
לחיומה פעם אחת הכירו
כלי זיינן ונכנסו אויבים
ויותר ממה שהרגו אויבים
לי זיינן רב נחמן בר יצחק
הקולם כאן ישנצחו אומות
הנכרים שצרו על עיירות
לין עליהן את השבת תניא
אמורים כשבאו על עסקי
בכלי זיינן ומחללין עליהן
על עסקי נפשות אלא על
לין עליהן את השבת אמר
סמוכה לספר דמאי ותרומה
גוב ויידרו לדוד לאמר הנה
נצח תנא קעילה עיר הסמוכה
וקש דכתיב והמה שושים
לך והכיתי בפלשתים האלה
עת את קעילה מאי קמבעיא
לך שמואל הרמתי קיים אלא
והכיתי בפלשתים והושעת
ועמד וראה הרי (זה) הוא
א"כנס דברי רבי מאיר ר' הווא
גגס רבי טרפון בלא מתכוין:
היה מהלך בדרך וחשבה לו
לרבי הרי העיר לפניך הכנס
ו (אמרו לו) "משם ראייה
ך תחומו היה: **מתני'** מי
מה לכל רוח דברי ר' יוחנן בן
אומר והוא באמצען ר' יהודה
ס בידר לו שאינו יכול לחזור בו
של זה מביאין ואוכלין באמצע
ובלבר

ר ולא נמכרין להיות שביטתו בעיר אלא
אמות. הואיל וישן היה לא נמכרין לקנות
ואחר שביד לו ללד זה אין יכול לחזור
מביאין ואוכלין. בתוך אותן ב' אמות:
ובלכד

והתתן ר"א אומר שתיים יכנס ג' לא יכנס מאי לאו רבי אליעזר לטעמיה דאמר והוא כאמצעין וארבע אמות דיהבו ליה רבנן כמאן דמיבילען דמו וקאמר יכנס אלמא הבעלת תחומין מילתא היא א"ל רבה בר רב הונא לאביי ומדרא קמותבת ליה למר אמר ליה אין דשמועי לי מיניה דמר עד כאן לא פליגי רבנן עליה דר"א אלא לדבר הרשות אבל לדבר מצוה מודו ליה: וכל היוצאין להציל תחורין למקומן: ואפי' טובא והא אמרת רישא אלפים אמה ותו לא אמר רב יהודה אמר רב שחזורין בכלי ויין למקומן ומאי קושיא דילמא להציל ששני אלא אי קשיא הא קשיא דתתן בראשונה לא היו זזין משם כל היום כולו תתמו ר"ג הוסיף שיש לה אלפים אמה לכל

רוח ולא אלו בלבד אמרו אלא אף חכמה הגנים וכן הנהר וכן המפלות וכן הדליקה הרי אמה לכל רוח ותו לא והוא אמרת כל היוצא טובא יאמר רב (יהודה אמר רב) שחור ^בבראשונה היו מניחין כלי זינן בבית הסם בהן אויבים ודרפו אחריהם ונכנסו ליט אחריהן דחקו זה את זה והרגו זה את זה באותה שעה התקינו שיהו חורחין למקומן אמר ל"ק כאן שנצחו ישראל את אומות העולם את עצמן אמר רב יהודה אמר ישראל אין יוצאין עליהם בכלי זינן ואין מנמי הכי נכרים שצרו וכו' ^גכימא דבריה ממון אבל באו על עסקי נפשות יוצאין על את השבת ובקיער הסמוכה לספר אפילו לא עסקי תבן וקש יוצאין עליהן בכלי זינן וכו' רב יוסף רב מנימי אמר רב נחמן בברי כעיר נתרדעא דרש רבי דוסתאי דמן כבד מאי דא פלשתים נלחמין בקעילה והמה שוסים את הספר היתה והם לא באו אלא על עסקי את הגרנות וכתבי יושאל דוד בה' לאמר ויאמר ה' אל דוד כך והבית בפלשתים והיה ליה אילימא אי שרי אי אסור הרי בית דינו אי מצלה אי לא מצלה דיקא נמי דכתבי את מקעילה ש"מ: **מתני'** ^דמי שישב בדרך סמוך לעיר (הואיל) ולא היתה כוונתו ללכת יהודה אומר יכנס א"ר יהודה מעשה היה **גמ'** תניא א"ר יהודה מעשה כרבי טרפון ולן חוץ לעיר לשחרית מצאוהו רועי בקר אמר נכנס וישב בבית המדרש ודרש כל היום כ שמא בלבו היתה או בית המדרש מובלע ב שישן בדרך ולא ידע ^השחשיכה יש לו אלפים נורי וחכמים אומרים אין לו אלא ארבע אמות ר אומר לאוזה רוח שירצה ילך ומודה ר' יהודה ש ^והיו שנים מקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו

בגמ: בלא מסביון. שלא היה יודע כשהשקה לו שהוא במחוס יודע שהוא בחור אלפים למקום שביחמו: **מתני'** אין לו אלא ב' ד' אמות יש לו לכל צידיו: **לאיזה רוח שירצה**. יכול ד' אמה וקו מזו ו' אמות דמיכלען ב' אמות של כל אחד בחור של חב

עין משפט
גר מצוה

כ ו א מיי פירט מנהל
 שנה אלס ער
 לאזן פון טוישע אים פיר
 מיי פירט א
כ ו ב ד מיי פון טוישע
 פס אים ווי שט
 שפירט א
כ ו ד ו מיי פירט מנהל
 שנה אלס ער
 לאזן פון טוישע אים פיר
 מיי שפירט א ווינדיג
 אלס פון מיר א
כ ו ז מיי פירט מנהל
 שנה אלס ער
 שפירט דענקט א טוישע אים
 מיי פירט א
ל ו א מיי פירט מנהל ד טור
 שט אים מיי פירט א
ל ו ב מיי פירט מנהל
 שנה אלס ער
 לאזן פון טוישע אים פיר
 שט מיי פירט א

[illegible]